

Predikan i Kindaholms församling 2017 av Tobias Bäckström

Julotta

”Jesus födelse”

Jes 9:2-7

1 Tim 3:16

Luk 2:1-20

Ps: 119, 429, 127, 121, 122

Det finns många myter och sägner om gudar som klivit ner på jorden i mänsklig gestalt. Inte heller saknas det belägg för mytologier om halvgudar som har en människa som mor och en gud som far, eller tvärtom. I den grekiska mytologin har vi till exempel Herkules, som var son till guden Zeus och en jordisk kvinna. Akilles var också en halvgud, vars mor var havsguden Thetis. Det var således inget märkligt med gudasöner, eller med gudar som klivit ner på jorden och vandrar omkring här som människor.

Om människor fick höra om att Guds son blivit född i Betlehem kanske de därför inte skulle bli så häpna. Till att börja med skulle de nog fråga vilken gud det handlar om, vars son nu blivit född.

Hur ska vi då förhålla oss till dessa myter och sägner när vi läser om hur Guds son föddes i Betlehem.

Ja, för det första behöver vi inte avfärda hedniska myter och legender som idel osanning. En myt är inte samma sak som en saga eller en helt påhittad berättelse. En myt uttrycker en sanning i berättelsens form. Det finns mycket som bara kan förstås intuitivt, saker som inte går att analysera.

Jag tror att vi alla har upplevt detta att ju mer vi har försökt att begripa oss på något desto mer svårfångat har det blivit.

Här kan myten komma till hjälp. När du tar till dig myten som berättelse kan du på ett intuitivt sätt förstå något som inte går att analysera eller utreda. Myten ger oss verkligheten i berättelsens form.

Att Gud blir människa, ett litet barn, att Skaparen blir en del av det skapade det är något sådant här som inte går att förstå eller tänka ut. Att Gud söker oss människor, söker oss så intensivt att han blir en av oss är en sådan sanning som inte går att begripa. Men det kan förstås i mytens form.

Men vad är då skillnaden mellan berättelsen om Josef och Maria och hur de kom till Betlehem men inte fick plats i värdshuset utan fick föda Guds son i ett stall. Vad är skillnaden på den berättelsen och om hur Zeus klev ner till jorden och blev far till Herkules?

Ja, den centrala med kristendomen är att *nu blir myten verklighet*. Myten om gudasonen, som hittills bara funnits i legendernas värld, den blir nu en historisk verklighet. Det hände, vid en viss tidpunkt och på en särskild plats. Det är därför som evangelisten Lukas är så noga med att ange plats och tidpunkt. Han nämner platser och orter som Nasaret, Galileen och Betlehem.

Och han talar om vem som var kejsare, kung och ståthållare på den tiden. Det är således bara att titta på en karta eller bläddra i kungalängderna om man vill veta *var* och *när*.

Myten blev verklighet i Betlehem. Det som inte går att förstå utom i berättelsens form, det som bara kunde *anas* det har nu tagit konkret gestalt. Den abstrakta och svårfångade sanningen som först blev myt, har nu har blivit kött och blod. Himmel och jord har förenats.

Men inte bara det. Det visade sig att verkligheten *överträffar* myten. Zeus och de andra gudarna kommer inte i närheten av detta, ens i sin mytologiska form. När människan skulle skapa gudar blev dessa mer som några slags odödliga supermänniskor än riktiga gudar. Människors fantasi räckte inte längre än till en uppgraderad version av oss själva, och steget är inte så långt att tänka sig att *dessa* kan komma ner och integrerar med oss och vår värld.

Men verklighetens Gud, skaparen av himmel och jord, är något helt annat än det människor lyckats tänka ut. Den oskapade har blivit en del av skapelsen. Den Evige har nu blivit en del av tiden, ja, en del av vår historia. Jesus skrevs in i den romerska befolkningsstatistiken som blivande skattebetalare.

Att Gud blir människa är inkarnationens mysterium, julens mysterium. Gud steg inte bara ner på vår nivå, han blev en av oss, en människa som du och jag.

Människor har i alla tider skapat myter och sökt kontakt med det gudomliga, men inte ens i myternas och sägnernas värld hittar vi något liknande detta som nu sker i Betlehem.

Jesus är ingen halvgud, han är 100 % människa samtidigt som han är 100 % Gud Nu har det inträffat att Gud blev människa. Värnlös, utlämnad ligger han där, nyfödd på en bädd av strå och halm.